

**Kúria**  
**végzése**

**Az ügy száma:** Bfv.II.1.403/2022/8.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat  
**A tanács tagjai:** Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke  
Dr. Boros Tibor, előadó bíró  
Dr. Somogyi Gábor, bíró  
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró  
Dr. Metzing Márton, bíró  
**Az eljárás helye:** Budapest  
**Az eljárás formája:** tanácsülés  
**Az ülés napja:** 2023. szeptember 21.  
**Az ügy tárgya:** hivatalos személy elleni erőszak büntette  
**Terhelt:** ...  
**Elsőfok:** Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, 3.B.II.1254/2020/13.,  
ítélet, tárgyalás, 2021. február 15.  
**Másodfok:** Fővárosi Törvényszék, 28.Bf.8824/2021/9., ítélet, tanácsülés,  
2021. november 30.  
**Az indítvány előterjesztője:** a terhelt  
**Az indítvány iránya:** a terhelt javára

**Rendelkező rész**

A Kúria a hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 3.B.II.1254/2020/13. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.8824/2021/9. számú ítéltét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

**Indokolás**

[1] **I.** A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2021. február 15-én kihirdetett 3.B.II.1254/2020/13. számú ítéletével terheltet bűnösnek mondta ki hivatalos személy elleni erőszak büntettének kísérletében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont], és ezért őt – mint erőszakos többszörös visszaesőt – 1 év 10 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 28.Bf.8824/2021/9. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlott terhére rótt bűncselekmény kísérletkénti minősítését mellőzte és a szabadságvesztés tartamát 3 évre súlyosította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő – jogorvoslat a törvényesség érdekében tárgymegjelöléssel ellátott – felülvizsgálati indítványt, a rendkívüli jogorvoslati kérelem alapját jelentő jogszabályhely megjelölése nélkül.

[4] A felülvizsgálat indítvány lényege szerint a terhelt azt sérelmezte, hogy miután név1 ügyészt fenyegetés érte, ki kellett volna zárni az ügyből és az ügyészség vezetőjének egy másik ügyészt kellett volna kijelölnie, hiszen név1 mint ügyész nem tehet tanúvallomást, és az ügyben nem tudott elfogulatlanul eljárni.

[5] Kifejtette továbbá, hogy az ügyész mindaddig magánszemélynek tekintendő, amíg a tárgyalásra meg nem érkezik. Álláspontja szerint emiatt nem követte el a hivatalos személy elleni erőszak büntettét, mivel az ügyészt a tárgyalás előtt, a tárgyaláson és azt követően sem akadályozta az eljárásában erőszakkal és fenyegetéssel sem.

[6] Emellett a terhelt – a tények nem megfelelő feltárásán túl – azt is sérelmezte, hogy a bíróságok nem vették figyelembe a javára az önkéntes elállását és nem megfelelően értékelték enyhítő körülményként a sértettől való bocsánatkérését, valamint az időmúlást.

[7] Mindezekre tekintettel azt kérte, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül az ítéleteket és utasítsa új eljárásra az elsőfokú bíróságot.

[8] A Legfőbb Ügyészség a BF.1552/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[9] Indokolásában kifejtette, hogy az indítvány azon részében, amelyben név1 ügyész tanúkénti eljárását, más ügyész kijelölésének elmaradását sérelmezi, törvényben kizárt.

[10] Hozzátette, hogy a beadvány ezen része elfogultsági kifogásként értelmezhető, azonban nem sérültek a Be. 14-18. és 27-28. §-aiban írt eljárási szabályok. Név1 ügyész ugyanis a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt a 111.B.1144/2014. számon folyamatban volt büntetőügyben járt el ügyészként, azonban a jelen felülvizsgálattal érintett alapügyben került sor tanúkénti kihallgatására.

[11] A terhelt azon álláspontja, hogy az ügyész, amíg a tárgyalásra meg nem érkezik, magánszemélyként tekintendő, alaptalan, mivel a hivatalos személy eljárását nem lehet leszűkíteni a bíróság épületére vagy a tárgyalóteremre, illetve ügyész esetén a szolgálati helyére. A hivatalos személy eljárása cselekvések sorozatából áll, amely hivatali tevékenységének az ellátásával szorosan összefügg, mely nem merül ki egyetlen mozzanatban.

[12] Az ügyészség álláspontja szerint a terhelt – jogerős ítéleti tényállás szerinti – kijelentéseinek kétségtelen fenyegető tartalma volt, melyek az ügyészt megzavarták abban, hogy feladatának zavartalanul eleget tudjon tenni. A cselekmény ezzel befejezetti szakba jutott, amelytől az önkéntes elállás fogalmilag kizárt.

[13] Kifejtette továbbá, hogy a terhelt indítványának azon hivatkozásai, miszerint a bíróságok nem kellőképpen tárták fel a tényeket, valamint, hogy az időmúlás, illetve a

terheltnak a sértettől való bocsánatkérése nem került kellő értékelésre, szintén törvényben kizárt.

[14] A Legfőbb Ügyészség a kifejtett indokok alapján indítványozta, hogy a Kúria a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 3.B.II.1254/2020/13. számú és a Fővárosi Törvényszék 28.Bf.8824/2021/9. számú ítéletét hatályában tartsa fenn.

[15] **III.** A felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[16] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[17] A Kúria, miután a terhelt beadványa felülvizsgálati eljárást megalapozó törvényi hivatkozást nem tartalmazott, tárgyaként a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslatot jelölte meg, azt tartalma szerint vizsgálta. Ennek eredményeként a terhelt beadványa felülvizsgálati indítványként volt azonosítható, mivel a bűnösségének anyagi jogot sértő megállapítását, a tényállás téves megállapítását, javára az önkéntes elállás értélesnek elmaradását, az enyhítő körülmények téves értékelését, az eljárásban elfogult ügyész részvételét sérelmezte.

[18] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[19] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[20] A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljárás bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[21] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül.

[22] 2. A jogerős ítéleti tényállás lényege szerint a terhelt ellen a B.1144/2014. szám alatt csalás büntette miatt büntetőeljárás folyt a Budai Központi Kerületi Bíróságon, melynek során a vádat név1 ügyész képviselte. A Budapesti XI. és XXII. Kerületi Ügyészség a B.1341/2007. számú vádiratában indítványt tett a terhelttel szemben korábban kiszabott szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére.

[23] Név1 sértett 2017. január 11-én 7 óra 45 perc körüli időben felszállt a ... térről a Budai Központi Kerületi Bíróság épületének irányába induló egyik közforgalmú autóbuszra azért, hogy a büntetőügyben 8 óra 30 percre kitűzött tárgyaláson megjelenjen. A buszon utazott a terhelt is, aki észrevette a korábbi tárgyalási határnapokról általa már ismert sértettet, és tudta, hogy a sértett is éppen az ő ügyében kitűzött tárgyalásra tart.

[24] A terhelt annak érdekében, hogy a sértett ne végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására tegyen indítványt, hangosan közölte a buszon tartózkodó társaival, hogy „itt van az ügyész”, majd a társaihoz fordulva, a közlését azonban valójában a sértetthez intézve, hangosan, a sértett számára is jól hallhatóan kijelentette, hogy mennyire szereti a feleségét, és ha most elveszik tőle, akkor meg fogja találni az ügyészt és a családját is, mindenkit letarol, az ügyésznek nem lesz se gyereke, se férje. A terhelt a fenyegetésének nyomatékot adva a sértett felé fordult, közölte, hogy fényképet készít róla, és a mobiltelefonját fél méter távolságban a sértett arca elé emelte. Ekkor a sértett felszólította a terheltet, hogy ne készítsen fényképet róla.

[25] Miután a busz megérkezett a Budai Központi Kerületi Bíróság épületéhez, a sértett, a terhelt és társai leszálltak a buszról. A terhelt ekkor telefonon tájékoztatta a munkáltatóját az őt ért fenyegetésről, amelynek következtében az ügyészség a rendőrséghez fordult, hogy a tárgyaláson biztosítsák a sértett védelmét. A tárgyalóterem előtti várakozás közben a terhelt bocsánatot kért a sértettől, a tárgyalás kezdetén megjelenő rendőrök miatt a továbbiakban nem tudta megközelíteni őt.

[26] A sértett a tárgyalás kezdetén tájékoztatta a bíróságot a történetekről, amelyeket a terhelt elismert és ismételten bocsánatot kért. A sértettet felzaklatta a fenyegetés, de annak ellenére az eredetileg tervezett és az ügyészség álláspontjával összhangban álló büntetés kiszabására tett indítványt a vádbeszédében.

[27] 3.1. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. Ez esetben azt kell sérelmezni, hogy a bíróság a terhelt bűnöségét tévesen állapította meg.

[28] A terhelt álláspontja szerint név1 sértett a buszon magánszemélyként utazott, az ott történt inzultus idején még nem minősült hivatalos személynek, és a magatartása sem volt alkalmas a bűncselekmény megvalósítására, mivel a sértettel szemben sem olyan erőszakot, sem olyan fenyegetést nem alkalmazott, amivel eljárásában akadályozta volna.

[29] A terhelt álláspontja a következők miatt téves.

[30] A jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv szerint a hivatalos személy elleni erőszak büntetettét az követi el, aki hivatalos vagy külföldi hivatalos személyt

- a) jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályoz,
- b) jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel intézkedésre kényszerít,
- c) eljárása alatt, illetve emiatt bántalmaz.

[31] A bűncselekmény sértettje a hivatalos személy. A Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont e) alpontja szerint hivatalos személy a bíró, az ügyész és a választott bíró.

[32] A bűncselekmény a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontban meghatározott fordulatának elkövetési magatartása a jogszerű hivatalos eljárás akadályozása, az elkövetés módja az erőszak, illetve a fenyegetés. A bűncselekmény megvalósulásához elegendő az, hogy a terhelt erőszakkal vagy fenyegetéssel megvalósuló cselekménye a hivatalos személy intézkedését, eljárását – sérülés okozása, illetve erre irányuló szándék nélkül – akadályozza. Akadályozás minden olyan aktív magatartás, mely az eljárás lefolytatását gátolja, nehezíti, akár annak megvalósítását lehetetlenné teszi. Korlátozza a hivatalos személyt mozgásában, cselekvésében.

[33] A Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontja szerint a fenyegetés eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A fenyegetés és az erőszak közötti különbség, hogy a fenyegetés valamely bekövetkezés kilátásba helyezése, az erőszak viszont a nyers fizikai beavatkozás.

[34] Az erőszaknak vagy a fenyegetésnek a hivatalos személyre kell irányulnia. Ahogy az erőszak irányultsága is lehet közvetett, úgy a fenyegetésé is.

[35] A bűncselekmény törvényi tényállása mindhárom elkövetési módnál tartalmazza az elkövetés idejét is. Az akadályozás a hivatalos személy jogszerű eljárásában kell, hogy megtörténjen. Fontos kiemelni, hogy az eljárás nemcsak a hivatalos személy munkaidejét, szolgálati, készenléti idejét jelenti, illetőleg a ténylegesen folytatott eljárás alatti időt, hanem azt is, ha a hivatalos személy munkaidején túl köteles intézkedni (például a rendőr szolgálatba helyezi magát). A hivatalos személy által végzett közhatalmi tevékenységet nem lehet csak a tárgyalóteremre, bíróság épületére, az ügyész szolgálati helye területére leszűkíteni, miként az arra gyakorolható hatás, befolyásolás sem korlátozódik a munkaidő tartamára. Ez összhangban áll azzal is, hogy egy hivatalos személy eljárása adott ügyben nem merül ki egyetlen mozzanatban, hanem cselekvések sorozatából áll, amely a hivatali tevékenysége ellátásával összefügg (Bfv.III.1244/2019/5.).

[36] Az irányadó jogerős ítéleti tényállás rögzíti, hogy név1 sértett, ügyészként, busszal utazva – mely utazás a hivatali időben végzett tevékenységének az ellátásával nyilvánvalóan szorosan összefügg – igyekezett a terhelttel szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban kitűzött tárgyalásra, melyet a vele együtt utazó terhelt is észlelt. A terhelt a sértett ügyészi minőségével tisztában volt, hiszen a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban a korábbi tárgyalási határnapokon is ő képviselte a vádat.

[37] Mindezekre tekintettel nem foghatott helyt az a terhelti álláspont, hogy a buszon utazó sértett nem minősült hivatalos személynek.

[38] Az eljáró bíróságok – helytálló – álláspontja szerint a fenyegetés a terhelt részéről jelen esetben megvalósult, mivel a fenyegetés törvényi fogalmát kimerítette azon terhelti magatartás, amely szerint a terhelt

- nagy hangerővel, név1-nek címezve;
- kijelentette, hogy mennyire szereti a feleségét, és ha most elveszik tőle, akkor meg fogja találni név1-et;
- a családját, és mindenkit letarol, név1-nek nem lesz se gyereke, se férje;
- fenyegetésének nyomatékot adva név1 felé fordult, közölte, hogy fényképet készít róla, és mobiltelefonját kb. fél méterrel arca elé tartotta.

[39] Ez a fenyegetés egyértelműen hatott annak címzettjére, hiszen a sértett az őt ért fenyegetést követően, amikor leszállt a buszról telefonon felhívta vezetőjét, tájékoztatta a történetekről; ezt követően pedig a vezető ügyész értesítette a rendőrséget; a tárgyalás kezdetén pedig a rendőrök megjelentek, emiatt a terhelt nem tudta megközelíteni az ügyésznőt.

[40] A terhelt a kijelentéseivel – amelynek tartalma a sértett és családja számára hátrányt helyezett kilátásba, fenyegető volt – kétségtelenül megzavarta az ügyészt eljárásában, perbeszédének háborítatlan megtartásában olyannyira, hogy rendőri segítséget kellett kérnie.

[41] Itt utal ismételten a Kúria arra, hogy a jogerős ítéletben rögzített tényállás a felülvizsgálati eljárásban nem változtatható meg. Az indítvány nem irányulhat arra, hogy a Kúria a bizonyítékok eltérő értékelésével – a tények helytelen megállapítását kifogásolva – a jogerős ítéletben foglalttól eltérő tényállást állapítson meg, majd ennek alapján hozzon a terheltre a büntetőjogi felelősség vagy az alkalmazott jogkövetkezményeket érintően kedvezőbb döntést.

[42] 3.2. A Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja kimondja, hogy nem büntethető kísérlet miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése. Ez a kedvezmény azonban csak akkor alkalmazható az elkövető javára, ha az adott helyzetben külső körülmény nem gátolja ugyan a bűncselekmény véghezvitelében, döntően a saját elhatározásából

azonban mégis felhagy annak végigvitelével. Ebből egyértelmű következtetés vonható le arra nézve, hogy az önkéntes elállás kizárólag a kísérlethez kapcsolódó fogalom.

[43] Terhelt cselekménye azonban nem rekedt kísérleti szakban, befejezetté vált, így az önkéntes elállás javára való értékelése – túl azon, hogy nincs ténybeli alapja – fogalmilag kizárt lenne.

[44] 3.3. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok az is, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[45] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja két, egymástól jól elkülöníthető okból teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát. Ezzel nem hagy kétséget afelől, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés nem önmagában, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható. Az említett törvényhely első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza. Következésképpen téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában a kiszabott büntetés neme és mértéke önmagában felülvizsgálat tárgya nem lehet.

[46] Jelen ügyben azonban az indítvány téves minősítésre vagy a Btk. más – kötelező, nem a bíró mérlegelésére bízott – szabályának megsértésére sem hivatkozik.

[47] A jogerős ítéletben – helyes minősítés mellett – kiszabott büntetés nemében és tartamában sem törvénysértő. Ellenben a terhelt kifejezetten a bíróság mérlegelő tevékenységét támadja – az időmúlás és a sértetti megbocsátás nem megfelelő értékelésének állításával –, ami a felülvizsgálatban nem lehetséges.

[48] Nem képezheti felülvizsgálat tárgyát az, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során a Btk. 79. és a 80. §-ának előírásait, a súlyosító és enyhítő körülményeket, illetve a büntetékiszabási tényezőkről szóló 56/2007. BK számú kollégiumi véleményt miként veszi figyelembe, és azok alapján, azok mérlegelésével a büntetés nemét és tartalmát a büntetési tételkereten belül – ideértve a büntetési tétel alsó és felső határának áttörését lehetővé tevő rendelkezéseket is – miként állapítja meg.

[49] 3.4. A Be. a 649. § (2) bekezdés a)-f) pontjában kimerítően sorolja fel azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek miatt a törvény biztosítja a felülvizsgálat igénybevételének a lehetőségét.

[50] Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a felülvizsgálat során eljárási szabálysértés vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az a büntetőeljárási törvényben tételezett eljárási szabálysértések között szerepel. Ebből következően a taxatív módon meghatározott törvényi okokon kívül eső eljárási szabályokra való hivatkozás nem vezethet a felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[51] Ekként nem tartozik a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértések körébe a terheltnek azon sérelme, hogy szerinte névl ügyész nem tudott elfogulatlanul eljárni, tanúként nem lett volna kihallgatható, ezért az eljárásból ki kellett volna zárni.

[52] A Kúria osztotta a Legfőbb Ügyészség azon álláspontját, hogy a terhelti indítvány ezen része tartalmilag az ügyész személyét érintő elfogultsági kifogásnak tekinthető, ami téves ténybeli alapokon nyugszik.

[53] Névl sértett a Budai Központi Kerületi Bíróságon a B.1144/2014. számon folyamatban volt büntetőügyben járt el ügyészként, nem pedig a jelen eljárás alapját képező, a terhelt 2017. január 11-i cselekményét elbíráló ügyben. A hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt utóbb a Központi Nyomozó Főügyészségen külön ügyszámon (1.Nyom.35/2017.) indult nyomozás során névl mindvégig sértett minőségben volt jelen, azaz tanúként vett részt, hasonlóan a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt ugyanezen

bűncselekmény miatt a 4.B.1795/2017. és a 3.B.II.1254/2020/13. szám alatt folyamatban volt eljárásokhoz.

[54] Ugyan a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján valóban felülvizsgálatra is alapul szolgáló, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt [Be. 608. § (1) bekezdés b) pont], azonban jelen ügy tárgyát képező alapeljárás során ilyen eljárási szabálysértés fel sem merült, kizárt bíró eljárására a terhelt sem hivatkozott.

[55] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[56] **IV.** A kifejtett érvek mentén a Kúria a támadott határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[57] A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[58] A Be. 6. § (4) bekezdése értelmében a Kúria határozatával szemben fellebbezésnek helye nincs; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[59] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. Az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. szeptember 21.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró